

Generelle oplysninger - Grækenland

Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.
Følgende sprog: el er allerede oversat.

INDHOLDSFORTEGNELSE

- 1 Hvordan udarbejdes en dødsbodisposition (testamente, fælles testamente, arveaftale)?
- 2 Skal dødsbodispositionen registreres, og i givet fald hvordan?
- 3 Er der indskrænkninger i friheden til at træffe dødsbodispositioner (f.eks. tvangsarv)?
- 4 Hvis der ikke findes en dødsbodisposition, hvem arver så, og hvor meget?
- 5 Hvilken myndighed er kompetent:
 - 5.1 i arvesager?
 - 5.2 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på arven?
 - 5.3 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på legatet?
 - 5.4 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på tvangsarven?
- 6 En kort beskrivelse af proceduren ved dødsbobehandling i henhold til national lovgivning, herunder opløsning af boet og fordeling af aktiverne?(dette omfatter oplysninger om, hvorvidt proceduren ved dødsbobehandling indledes af retten eller en anden kompetent myndighed ex officio)
- 7 Hvordan og hvornår bliver en person arving eller legatar?
- 8 Hæfter arvingerne for afdødes gæld, og i givet fald på hvilke betingelser?
- 9 Hvilke dokumenter og/eller oplysninger kræves der sædvanligvis for at få registreret rettigheder over fast ejendom?
 - 9.1 Er det obligatorisk at udpege en bobestyrer eller obligatorisk efter anmodning? Hvis det er obligatorisk eller obligatorisk efter anmodning, hvilke foranstaltninger skal der så træffes?
 - 9.2 Hvem har beføjelse til at realisere dispositionen og/eller til at bestyre boet?
 - 9.3 Hvilke beføjelser har en bobestyrer?
- 10 Hvilke dokumenter udstedes der i henhold til national lovgivning typisk under dødsbobehandlingen eller ved dens afslutning for at dokumentere de arveberettigedes status og rettigheder? Har de særlig beviskraft?

Dette faktablad er udarbejdet i samarbejde med Sammenslutningen af Notarer i Den Europæiske Union (CNUE).

1 Hvordan udarbejdes en dødsbodisposition (testamente, fælles testamente, arveaftale)?

A. Frivillig efterfølgelse kan kun ske gennem testamente (artikel 1710 og 1712 i civilloven).

Følgende typer testamente er omhandlet:

a) Almindelige testamenter:

- Holografisk testamente: skriftligt, dateret og underskrevet i sin helhed med egen hånd af testator (ikke ved hjælp af mekaniske midler (artikel 1721-1723 i civilloven). Det er ikke nødvendigt at indgive et sådant testamente til en myndighed. Efter testators død skal enhver, der er i besiddelse af et *holografisk testamente*, efter at være blevet informeret om testators død og uden unødigt ophold indgive testamentet til dommeren ved distriktsdomstolen med sæde på testators sidste bopæl eller vedkommendes egen bopæl med henblik på offentliggørelse eller til en græsk konsulær myndighed, hvis den person, der er i besiddelse af testamentet, er bosiddende i udlandet (artikel 1774 og 1775 i civilloven).
- Forseglet testamente: Fuldbyrdet af testator og indgivet i en forseglet kuvert til en notar under tilstedeværelse af tre vidner eller under tilstedeværelse af to notarer og et vidne. Efter testators død skal notaren uden unødigt ophold personligt forelægge det originale testamente for dommeren ved distriktsdomstolen med sæde i den region, hvor notaren har sit officielle kontor (artikel 1738-1748 og artikel 1769 i civilloven).
- Offentligt testamente: Bekendtgjort mundtligt af testator til notaren under tilstedeværelse af tre vidner eller under tilstedeværelse af to notarer og et vidne. Et notartestamente skal fuldbyrdes. Det indeholder testamentet og opbevares af notaren, som efter at være blevet informeret om testators død og uden unødigt ophold sender en kopi heraf til dommeren ved distriktsdomstolen med sæde i den region, hvor notaren har sit officielle kontor (artikel 1724-1737 og artikel 1769 i civilloven).

b) Ekstraordinære testamenter:

Under ekstraordinære omstændigheder kan et testamente fuldbyrdes om bord på et skib (artikel 1749-1752 i civilloven), af soldater i militær indsats (artikel 1753-1756 i civilloven) og af personer i isolation (artikel 1757 i civilloven). Et ekstraordinært testamente indgives uden ophold til den nærmeste græske konsulære myndighed eller til en notar i Grækenland og meddeles den kompetente tilsynsmyndighed (artikel 1761-1762 i civilloven). Et ekstraordinært testamente bliver ugyldigt efter udløbet af en periode på tre måneder efter den dato, hvor de ekstraordinære omstændigheder ophørte med at påvirke testatoren, såfremt vedkommende stadig er i live (artikel 1758-1760 i civilloven).

Alle testamenter har samme gyldighed, og et efterfølgende testamente ophæver det foregående, såfremt testator udtrykkeligt har ophævet det foregående testamente, eller når det efterfølgende testamente indeholder bestemmelser, der er i modsætning til eller forskellige fra bestemmelserne i det foregående. I sidstnævnte tilfælde ophæver et efterfølgende testamente kun de dele af det foregående testamente, som er i modsætning til det (artikel 1763-1768 i civilloven).

I alle tilfælde skal testator have kompetence til at handle af egen fri og uhindret vilje og skal opfylde de lovbestemte krav til lovlig fuldbyrdelse af hver type testamente.

B. Alternativt kan der indgås en aftale om en døds gave (artikel 2032-2035 i civilloven). I det tilfælde betragtes gavemodtageren dog som arveladers arving eller universalarving.

C. Et fælles testamente (dvs. et testamente, der fuldbyrdes af to eller flere personer i én akt) er forbudt i henhold til loven (artikel 1717 i civilloven).

D. Aftaler om fremtidig arv er ligeledes forbudt (artikel 368 i civilloven).

2 Skal dødsbodispositionen registreres, og i givet fald hvordan?

A. Et holografisk testamente skal ikke indgives til en bestemt myndighed. Af hensyn til sikkerheden kan testator dog indgive det til opbevaring hos en notar (artikel 1722 i civilloven).

B. Forseglede testamenter og offentlige testamenter skal indgives til en notar, og et notartestamente skal fuldbyrdes (artikel 1743 og 1732 i civilloven).

C. Et ekstraordinært testamente skal forelægges en tilsynsmyndighed og skal uden ophold indgives til den nærmeste græske konsulære myndighed eller til en notar i Grækenland (artikel 1761-1762 i civilloven).

D. Efter testators død skal en notar, som er i besiddelse af et testamente, såfremt der er tale om et offentligt testamente, sende en kopi til dommeren ved distriktsdomstolen. Hvis der er tale om et forseglet eller ekstraordinært testamente, skal notaren personligt indgive det originale testamente til dommeren ved distriktsdomstolen med sæde i den region, hvor notaren har sit officielle kontor, med henblik på offentliggørelse (artikel 1769-1780 i civilloven og artikel 807-811 i retsplejeloven). En person, der er i besiddelse af et holografisk testamente, skal efter at være blevet informeret om testators død og uden unødigt ophold indgive testamentet til

dommeren ved distriktsdomstolen med sæde på testators sidste bopæl eller vedkommendes egen bopæl med henblik på offentliggørelse (artikel 1774 og 1775 i civilloven og artikel 807-811 i retsplejeloven). Hvis den person, der er i besiddelse af testamentet, er bosiddende i udlandet, skal vedkommende indgive det til en græsk konsulær myndighed.

E. En person, der finder eller er i besiddelse af et holografisk testamente og ikke indgiver det til en kompetent myndighed, pålægges civil- og strafferetlig straf. Hvis han/hun er arving, udelukkes han/hun fra arven (artikel 914, 902, 903 og 1860 i civilloven, artikel 811 i retsplejeloven og artikel 222 og 242 i straffeloven).

3 Er der indskrænkninger i friheden til at træffe dødsbodispositioner (f.eks. tvangsarv)?

A. Afdødes efterkommere og forældre samt efterlevende ægtefælle eller en efterladt, som afdøde havde indgået registreret partnerskab med, som kan betegnes som arvinger efter loven, har ret til en bestemt del af arven (artikel 1825 i civilloven og artikel 11 i lov 3719/2008).

B. Tvangsarven udgør halvdelen af intestatarven. Den retmæssige arving af tvangsarven medtages som arving i forhold til denne arv (artikel 1825 i civilloven).

C. Der benyttes en kompleks metode til at beregne dette forhold. De goder, som arvingen allerede har modtaget fra afdøde, og den samlede (fiktive) værdi af boet (artikel 1830-1834 i civilloven) indregnes.

D. Enhver indskrænkning i testamentet i arvingens tvangsarv betragtes som ikke-skrevet i det omfang, den gælder for tvangsarven (artikel 1829 i civilloven). Ved at anlægge en sag med det formål at omgøre en donation kan tvangsarvingen forsøge at omgøre en donation, som afdøde foretog, mens han/hun levede, hvis den tilbageværende arv på tidspunktet for afdødes død er utilstrækkelig til at dække tvangsarven. Retten til at anlægge sag er med forbehold af en forældelsesfrist på to år efter afdødes død (artikel 1835-1838 i civilloven).

E. Den retmæssige arving af tvangsarven modtager ikke sin tvangsarv, hvis han/hun er gjort arveløs af den afdøde (artikel 1839-1845), eller hvis han/hun er udelukket (artikel 1860-1864). Den retmæssige arving af tvangsarven kan give afkald på sin arv (artikel 1847-1859 i civilloven) eller kan give afkald på sin tvangsarv (artikel 1826 i civilloven).

4 Hvis der ikke findes en dødsbodisposition, hvem arver så, og hvor meget?

Der er seks klasser af intestatarv. En person, der hører under en klasse, er ikke arveberettiget, hvis en anden person fra en foregående klasse er arveberettiget (artikel 1819 i civilloven):

A. Afdødes efterkommere tilhører den første klasse af intestatarvinger. Arv fastlægges på grundlag af stirpalgrundsætningen. Den nærmeste efterkommer udelukker fjernere efterkommere i samme linje. Børn arver lige dele af boet (artikel 1813 i civilloven).

Den efterlevende ægtefælle tilhører også den første klasse og modtager en fjerdedel af boet (artikel 1820 i civilloven).

En efterladt, som den afdøde havde indgået registreret partnerskab med, tilhører også den første klasse og modtager en sjettedel af boet (artikel 11 i lov 3719/2008).

B. Afdødes forældre og søskende samt børn og børnebørn af afdødes søskende, der døde før den afdøde, eller som har givet afkald på deres arveret, eller som er blevet udelukket, tilhører den anden klasse. Afdødes forældre og søskende samt børn og børnebørn af afdødes søskende, der døde før den afdøde, eller som har givet afkald på deres arveret, eller som er blevet udelukket, arver på grundlag af stirpalgrundsætningen (artikel 1814 i civilloven).

Hvis halvsøskende sidestilles med forældre eller helsøskende eller med børn eller børnebørn af helsøskende, modtager de halvdelen af den arv, der tilfalder helsøskende. Halvdelen af arven modtages også af børn og børnebørn af afdødes søskende, der døde før den afdøde, eller som har givet afkald på deres arveret, eller som er blevet udelukket (artikel 1815 i civilloven).

Den efterlevende ægtefælle tilhører også den anden klasse og modtager halvdelen af boet (artikel 1820 i civilloven).

En efterladt, som den afdøde havde indgået registreret partnerskab med, tilhører også den anden klasse og modtager en tredjedel af boet (artikel 11 i lov 3719/2008).

C. Bedsteforældre samt børn og børnebørn af afdødes efterkommere hører under den tredje klasse af intestatarvinger.

Hvis bedsteforældre i begge linjer er levende på tidspunktet for afdødes død og ikke har givet afkald på deres arveret og ikke er blevet udelukket, er de enearvinger til arven og arver det i lige store dele.

Hvis bedstefaderen eller bedstemoderen i faderens eller moderens linje ikke er levende på tidspunktet for afdødes død eller har givet afkald på sin arveret eller er blevet udelukket, træder vedkommendes børn og børnebørn i hans/hendes sted. Hvis der ikke findes børn eller børnebørn, eller hvis disse har givet afkald på deres arveret eller er blevet udelukket, tilfalder arven tilhørende

den person, der er død eller har givet afkald på sin arveret eller er blevet udelukket, bedstefaderen eller bedstemoderen i samme linje, og hvis en sådan bedsteforælder ikke findes, eller hvis denne bedsteforælder har givet afkald på sin arveret eller er blevet udelukket, tilfalder den vedkommendes børn og børnebørn.

Hvis bedstefaderen eller bedstemoderen i faderens eller moderens linje ikke er levende på tidspunktet for afdødes død eller har givet afkald på sin arveret eller er blevet udelukket, og vedkommende ikke har børn og børnebørn, eller vedkommendes børn og børnebørn har givet afkald på deres arveret eller er blevet udelukket, er bedstefaderen eller bedstemoderen og vedkommendes børn og børnebørn i den anden linje enearvinger.

Børn arver lige dele af boet og udelukker børnebørn i samme linje. Børnebørn arver efter linje (artikel 1816 i civilloven).

En efterlevende ægtefælle tilhører også den tredje klasse og modtager halvdelen af boet (artikel 1820 i civilloven).

En efterladt, som den afdøde havde indgået registreret partnerskab med, tilhører også den tredje klasse og modtager en tredjedel af boet (artikel 11 i lov 3719/2008).

D. Afdødes oldeforældre tilhører den fjerde klasse af intestatarvinger og arver lige dele af boet uanset linje (artikel 1817 i civilloven).

En efterlevende ægtefælle tilhører også den fjerde klasse og modtager halvdelen af boet (artikel 1820 i civilloven).

En efterladt, som den afdøde havde indgået registreret partnerskab med, tilhører også den fjerde klasse og modtager en tredjedel af boet (artikel 11 i lov 3719/2008).

E. En efterlevende ægtefælle eller en efterladt, som den afdøde havde indgået registreret partnerskab med, tilhører også den femte klasse og modtager hele boet (artikel 1821 i civilloven og artikel 11 i lov 3719/2008).

En fraskilt ægtefælle og en efterladt, som den afdøde havde indgået registreret partnerskab med, betragtes ikke som intestatarvinger, hvis partnerskabet ophørte, mens afdøde var levende.

En efterlevende ægtefælle, som afdøde med gyldig grund havde anlagt skilsmisssesag mod, udelukkes fra intestatarven (artikel 1822 i civilloven).

F. Den græske stat tilhører den sjette klasse af intestatarvinger og modtager hele arven efter positiv opgørelse (artikel 1824 i civilloven og artikel 118 i lov om gennemførelse af civilloven).

5 Hvilken myndighed er kompetent:

5.1 i arvesager?

Arvedomstolen, dvs. den *civile distriktsdomstol* for den region, hvor afdøde på tidspunktet for sin død havde sin bopæl eller sit opholdssted, hvis vedkommende ikke havde en bopæl, eller *den civile distriktsdomstol i hovedstaden*, hvis vedkommende ikke havde en bopæl, har kompetence i arvespørgsmål (artikel 30 og 810 i retsplejeloven).

Notarer og græske konsulære myndigheder har også kompetence til at udarbejde og opbevare testamenter.

Endelig har de græske skattemyndigheder også kompetence til at modtage arveafgiftsopgørelser og pålægge arveafgift.

5.2 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på arven?

5.3 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på legatet?

5.4 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på tvangsarven?

Ad 5.1 til 5.4: Følgende erklæringer indgives til sekretariatet for arvedomstolen:

- Erklæringer vedrørende frasigelse af arv eller legat fra enhver arving (testatarving, intestatarving eller arving). Frasigelsen udøves inden for en frist på fire måneder fra den dato, hvor part, der afgiver frasigelsen, blev informeret om arvefaldet og årsagen til arvefaldet. Hvis afdøde eller arvingen havde bopæl i udlandet, forlænges fristen til et år (artikel 812 i retsplejeloven og artikel 1847-1859 i civilloven).
- Erklæringer vedrørende vedgåelse af en arv efter positiv opgørelse (artikel 812 i retsplejeloven og artikel 1902-1912 i civilloven).
- Erklæringer vedrørende vedgåelse eller frasigelse af funktionen som bobestyrer eller vedrørende afkald på denne funktion (artikel 812 i retsplejeloven og artikel 2017-2031 i civilloven).

- Erklæringer vedrørende accept af eller afkald på udnævnelsen som bobestyrer for et bo uden arvinger efter loven eller testamente (artikel 812 i retsplejeloven og artikel 1865-1870 i civilloven).

6 En kort beskrivelse af proceduren ved dødsbobehandling i henhold til national lovgivning, herunder opløsning af boet og fordeling af aktiverne?(dette omfatter oplysninger om, hvorvidt proceduren ved dødsbobehandling indledes af retten eller en anden kompetent myndighed ex officio)

A. Arvingen kan inden for fristen for frasingelse af arv (dvs. fire måneder eller et år, hvis den afdøde eller arvingen havde bopæl i udlandet på tidspunktet for arvefaldet - artikel 1847 i civilloven) over for sekretariatet for arvedomstolen (*den pågældende domstol er anført i artikel 810 i retsplejeloven*) tilkendegive, at han/hun vedgår arven efter positiv opgørelse. I det tilfælde er arvingen efter positiv opgørelse ansvarlig for at påtage sig boets forpligtelser svarende til dets goder (artikel 1902 og 1904 i civilloven).

Arvingen efter positiv opgørelse skal udforme en opgørelse over boets goder inden for en frist på fire måneder. Boet er ejendom, der er særskilt fra arvingens personlige ejendom. En arving efter positiv opgørelse skal opfylde boets forpligtelser over for først dets kreditorer og derefter dets legatarer. Hvis der er tale om frasingelse af boets goder, skal en arving efter positiv opgørelse anmode arvedomstolen om tilladelse (artikel 1902-1912 i civilloven samt artikel 812 og artikel 838-841 i retsplejeloven).

B. Boets kreditorer eller arvinger kan anmode arvedomstolen om juridisk afvikling af boet (artikel 1913 i civilloven). Domstolen beordrer boet afviklet efter anmodning fra arvingen efter positiv opgørelse, og sidstnævnte overdrager i det tilfælde arven til kreditorerne og fritages for alle forpligtelser (artikel 1909 i civilloven).

Med henblik på afviklingen udnævner arvedomstolen en kurator, som opfordrer kreditorerne til at fremlægge deres krav. Opfyldelse af kreditorernes krav går frem for opfyldelsen af legatarernes krav (artikel 1913-1922 i civilloven).

C. Hvis arvingen er ukendt (ingen arvinger efter loven eller testamente), udpeger arvedomstolen en bobestyrer for boet uden arvinger efter loven eller testamente, som skal være ansvarlig for bobestyrelsen og opfyldelsen af kreditorernes krav, indtil en arving findes (artikel 1865-1870 i civilloven).

D. Hvis afdøde allerede var gået konkurs, fortsættes konkurssagen mod boet.

7 Hvordan og hvornår bliver en person arving eller legatar?

A. Boet tilfalder automatisk arvingen på tidspunktet for afdødes død. Der kræves derfor i princippet ikke en specifik udtrykkelig vedgåelse af arven (artikel 1846 i civilloven).

B. Hvis en arving ved sin handlemåde tilkendegiver, at han/hun ønsker at blive arving (ved at involvere sig i arvesagen), vurderes det, at han/hun stiltiende vedgår sig sin arv (artikel 1849 i civilloven).

C. Hvis en arving ikke har udøvet retten til at frasige arven inden for den fastsatte tidsfrist (dvs. fire måneder eller et år, hvis den afdøde eller arvingen havde bopæl i udlandet på tidspunktet for arvefaldet - artikel 1847 i civilloven), vurderes det, at vedkommende vedgår sig sin arv (artikel 1850 i civilloven).

D. Der er en undtagelse til princippet om automatisk overtagelse af boet, hvis den genstand, der arves, er ejerskabet af eller enhver anden tingslig rettighed til fast ejendom. I det tilfælde skal vedgåelsen af arven eller arvebeviset tinglyses på tinglysningskontoret, og arvingen overtager den tingslige rettighed med tilbagevirkende kraft fra tidspunktet for afdødes død (artikel 1846, 1193, 1195 og 1198 i civilloven).

8 Hæfter arvingerne for afdødes gæld, og i givet fald på hvilke betingelser?

A. Som afdødes universalarving er en arving ansvarlig, herunder med sin personlige ejendom, for boets forpligtelser. Det gælder ikke for legatarer, som er afdødes specifikke arvinger (artikel 1901 i civilloven).

B. Arvingen kan inden for fristen for frasingelse af arv (dvs. fire måneder eller et år, hvis den afdøde eller arvingen havde bopæl i udlandet på tidspunktet for arvefaldet - artikel 1847 i civilloven) over for sekretariatet for arvedomstolen tilkendegive, at han/hun vedgår arven efter positiv opgørelse. I det tilfælde er arvingen efter positiv opgørelse ansvarlig for at påtage sig boets forpligtelser svarende til dets goder (artikel 1902 og 1904 i civilloven).

C. Arvingen skal efter positiv opgørelse udforme en opgørelse over boets goder inden for en frist på fire måneder. Boet er ejendom, der er særskilt fra arvingens personlige ejendom. En arving efter positiv opgørelse skal opfylde boets forpligtelser over for først dets kreditorer og derefter dets legatarer. Hvis der er tale om frasingelse af boets goder, skal en arving efter positiv opgørelse anmode arvedomstolen om tilladelse (artikel 1902-1912 i civilloven samt artikel 812 og artikel 838-841 i retsplejeloven).

D. Under opgørelsen kan boets kreditorer anmode arvedomstolen om juridisk afvikling af boet (artikel 1913 i civilloven). Domstolen beordrer boet afviklet efter anmodning fra arvingen efter positiv opgørelse, og sidstnævnte overdrager i det tilfælde arven til kreditorerne og fritages for alle forpligtelser (artikel 1909 i civilloven).

9 Hvilke dokumenter og/eller oplysninger kræves der sædvanligvis for at få registreret rettigheder over fast ejendom?

For at få tinglyst fast ejendom, der er arvet, kræves der et offentligt dokument (normalt en notarbekræftet vedgåelse af arven eller et arvebevis). Det skal indgives til den kompetente myndighed (tinglysningskontoret) på det sted, hvor ejendommen er beliggende.

Yderligere oplysninger: <http://www.ktimatologio.gr/>

9.1 Er det obligatorisk at udpege en bobestyrer eller obligatorisk efter anmodning? Hvis det er obligatorisk eller obligatorisk efter anmodning, hvilke foranstaltninger skal der så træffes?

I henhold til den græske arvelov overgår boet til arvingen umiddelbart efter afdødes død uden inddragelse af en repræsentant eller bobestyrer (artikel 983 og 1846 i civilloven).

9.2 Hvem har beføjelse til at realisere dispositionen og/eller til at bestyre boet?

Arvingen, som derfor indsættes til bestyrelse af boet. Hvis der er flere arvinger, bestyrer de boet i fællesskab, indtil det er fordelt (artikel 1884-1894 i civilloven).

Afdøde kan i sit testamente – eller arvingerne kan efter aftale eller ved anmodning indgivet til arvedomstolen – udpege en bobestyrer for testamentet, som bliver ansvarlig for at bestyre og fordele boet (artikel 2017-2031 i civilloven).

Hvis arvingen er ukendt (ingen arvinger efter loven eller testamente), udpeger arvedomstolen en bobestyrer for boet uden arvinger efter loven eller testamente, som skal være ansvarlig for forvaltningen af boet og opfyldelsen af kreditorernes krav, indtil en arving findes (artikel 1865-1870 i civilloven).

9.3 Hvilke beføjelser har en bobestyrer?

En arving efter positiv opgørelse har beføjelse som bobestyrer, indtil forpligtelserne over for boets kreditorer er opfyldt (artikel 1902-1912 i civilloven).

Efter anmodning fra en kreditor eller en arving indgivet til arvedomstolen kan der afsiges en kendelse om juridisk afvikling af boet, som varetages af en bobestyrer udnævnt af domstolen (artikel 1913-1922 i civilloven).

10 Hvilke dokumenter udstedes der i henhold til national lovgivning typisk under dødsbobehandlingen eller ved dens afslutning for at dokumentere de arveberettigedes status og rettigheder? Har de særlig beviskraft?

A. En berørt part (arving, legatar, kurator, bobestyrer, boets kreditorer eller køber af boet) kan anmode *dommeren ved den distriktsdomstol*, der er ansvarlig for arvesagen, om at udstede et arvebevis under en sag inden for rammerne af den frivillige retspleje (artikel 819 i retsplejeloven).

B. Arvebeviset er et dokument, der udstedes af *dommeren ved den distriktsdomstol*, der er ansvarlig for arvesagen, som indeholder oplysninger om arven (status, rettigheder og arveandel) (artikel 1961 i civilloven og artikel 820 i retsplejeloven). Arvebeviset kan være et personligt dokument (hvis det bekræfter kapaciteten og andelen for kun én person) eller et fælles dokument (hvis det udstedes for fælles arvinger eller mere end én person) (artikel 1960 i civilloven).

C. Den person, der betegnes som arving, legatar, kurator eller bobestyrer for testamentet i arvebeviset, antages at have den status og de relevante rettigheder, der er anført i beviset. En sådan antagelse kan anfægtes (artikel 821 i retsplejeloven og artikel 1962 i civilloven).

D. Arvebeviset er en officiel bekræftelse. Tredjemand, der i god tro gennemfører transaktioner med den part, der er anført som arving i arvebeviset, er beskyttet (artikel 822 i retsplejeloven og artikel 1963 i civilloven).

E. Hvis der er udstedt et ukorrekt arvebevis, skal det trækkes tilbage, ændres, ophæves og slettes, ligesom der kan gøres brug af en ordinær og ekstraordinær klageret mod dommen om udstedelse af arvebeviset (artikel 1964-1966 i civilloven og artikel 823-824 i retsplejeloven).

F. Hvis den arvede genstand er en tingslig rettighed til fast ejendom, kan arvingen tinglyse arvebeviset (artikel 1846, 1193, 1195 og 1198 i civilloven).

G. Ud over arvebeviser findes der andre dokumenter, som beviser arvingens status og rettigheder (f.eks. kopi af testamentet, vielsesattest, begæring om anerkendelsesdom osv.).

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Sidste opdatering: 15/10/2015